

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M. ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha
proti
žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2022, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Včasně podanou žalobou se žalobce domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy, (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 19. 11. 2021, č. j. X.
2. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), když porušil § 4 písm. c) téhož zákona, a z přestupku podle § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), když porušil § 17 odst. 1 téhož zákona.
3. Uvedených přestupků se z nedbalosti dopustil tím, že dne 16. 6. 2021 v X hodin řídil motorové vozidlo tovární značky X, registrační značky X, a jel po komunikaci I/35, v km 20,5 směr Praha a překročil maximální dovolenou rychlost o 16 km/h, když jel rychlostí 89 km/h v místě, kde je místní úpravou (DZ B 20a) povolena maximální rychlost 70 km/h. Silničním radarovým rychloměrem Ramer 10C bylo naměřeno 89 km/h a při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši 3 km/h byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 86 km/h, tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 16 km/h. Dále jako řidič nepředložil doklad prokazující pojištění odpovědnosti způsobenou provozem vozidla podle zvláštního právního předpisu.
4. Za spáchání uvedených přestupků byla žalobci podle § 35 písm. b), § 41 odst. 1 a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a § 16 odst. 3 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky byla žalobci dále uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.
5. Z předloženého spisového materiálu vyplynulo, že Policií ČR byly správnímu orgánu I. stupně dne 9. 7. 2021 oznámeny shora popsané přestupky žalobce. Správní orgán I. stupně vydal příkaz ze dne 21. 7. 2021, jenž byl následně zrušen podaným odporem. Na ústním jednání konaném dne 20. 10. 2021 byli vyslechnuti oba zasahující policisté. Svědek pprap. X vypověděl, že vykonával s kolegou hlídkovou činnost dle instruktáže, zaměřenou na dodržování nejvyšší dovolené rychlosti, konkrétně průtahem I/35 v obci Liberec. V průběhu měření v ostrém režimu kolem hlídky projelo vozidlo žalobce ve směru na Prahu, a to konkrétně při výjezdu z tunelu, kde je úsek se sníženou rychlostí. Překročilo přitom povolenou rychlost. Svědek dodal, že při následné kontrole žalobce předložil již neplatnou zelenou kartu. Druhý svědek, pprap. X uvedl, že projížděl s kolegou po silnici I/35, kde jsou snížené rychlosti. Tam hlídka prováděla dohled zaměřený na dodržování omezení rychlostí. Jeli ve směru na Prahu, a když projížděli Libereckým tunelem, předjelo je vozidlo žalobce.

Přitom jej změřil radar a vyhodnotil rychlost na 89 km/h. Při následné kontrole žalobce nepředložil platný doklad o pojištění vozidla.

6. Prvostupňovým rozhodnutím uznal správní orgán I. stupně žalobce vinným ze spáchání výše označených přestupků. Vycházel přitom ze záznamu o přestupku ze silničního radarového rychloměru Ramer 10C s fotodokumentací, svědeckých výpovědí zasahujících policistů, oznámení přestupku ze dne 16. 6. 2021, osvědčení obsluhy pro měřicí zařízení Ramer 10C pro JG313769 pprap. X, ověřovacího listu č. 515/21 k silničnímu radarovému rychloměru Ramer 10C, návodu k jeho obsluze, úředního záznamu kontrolující hlídky Policie ČR - Oddělení silničního dohledu ze dne 16. 6. 2021 a výpisu z evidenční karty řidiče ze dne 21. 7. 2021. Svědecké výpovědi hodnotil správní orgán I. stupně jako konzistentní a věrohodné, postupy použité při měření rychlosti za správné. Na základě všech shromážděných důkazů konstatoval, že k přestupkovému jednání žalobce jednoznačně došlo.
7. K blanketnímu odvolání žalobce přezkoumal prvostupňové rozhodnutí žalovaný. S ohledem na absenci odvolacích námitek se zabýval správností provedeného měření a věrohodností shromážděných důkazních prostředků. Dodal, že žalobce po zastavení hlídkou nezpochybňoval překročení maximální dovolené rychlosti, ani správnost provedeného měření, do oznámení přestupku se nevyjádřil. Po celou dobu správního řízení rovněž nenamítal, že by maximální dovolenou rychlost nepřekročil, či že by došlo k nesprávnému měření. Prvostupňové rozhodnutí považoval žalovaný za správné, odvolání žalobce proto zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

II. Žaloba

8. Žalobce ve včasné podané žalobě namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí. Brojil zejména proti řádnému vymezení místa přestupku. Údaj o místě přestupku, který se podává z výroku rozhodnutí, nemá oporu v žádném z podkladů rozhodnutí. Přestupek nemohl být spáchán v km 20,5 silnice I/35. Označník km 20,5 se nachází při vjezdu do Libereckého tunelu, necelých 100 m před jeho vjezdem, tunel pak začíná v km 20,598. Žalobce navrhoval provést důkaz fotografií označníku km 20,5 a údajem o počátku tunelu v geoportálu ŘSD. Podklady rozhodnutí obsahují ohledně místa přestupku rozporné údaje, když z každého podkladu se podává něco jiného. V rozhodnutí není ani jednoznačně uvedeno, zda byl přestupek spáchán v obci či mimo obec a z podkladů rozhodnutí to také jednoznačně dovodit nelze.
9. Dle žalobce nebyla prokázána ani úprava nejvyšší dovolené rychlosti, když z jednoho podkladu se podává, že tato byla dána zákonem, z druhého, že byla dána dopravní značkou, a ani svědectví policistů tento rozpor neosvětluje. Navíc nelze přezkoumávat úpravu nejvyšší dovolené rychlosti v místě, když není zřejmé, kde byl přestupek spáchán. Ze všech výše uvedených důvodů žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě odkázal na napadené rozhodnutí. Dodal, že kilometrovníky na silnici č. I/35 jsou umístěny po 0,5 km. Policisté přitom jako místo spáchání přestupku uvádí poslední kilometrovník, který minuli před spácháním přestupku.

Ze spisové dokumentace je pak zřejmé, že měření bylo provedeno na výjezdu z tunelu, což je mezi kilometrovníky km 20,5 a km 21.

11. Podle žalovaného je sice pravdou, že ve výroku prvostupňového rozhodnutí není konkretizováno, že bylo měření provedeno mimo obec. To však vyplývá již ze samotného určení číslem komunikace. Pokud by bylo měřeno v obci, bylo by to ve výroku rozhodnutí uvedeno. Z odůvodnění rozhodnutí pak jednoznačně vyplývá, že žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost mimo obec o méně než 30 km/h, jelikož maximální povolená rychlost byla místní úpravou provozu stanovena na 70 km/h.
12. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., s limity týkajícími se správního trestání (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/20163-16, publ. ve Sb. NSS 3528/2017, rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz).
14. Za stěžejní žalobní argumentaci lze označit námitky stran vymezení místa spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí. Lze přitom uvést, že touto problematikou se již opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud, např. v rozsudcích ze dne 28. 3. 2017, č. j. 8 As 172/2016-36, a ze dne 13. 4. 2017, č. j. 7 As 282/2016-38. V prvním citovaném rozsudku mimo jiné uvedl: *„K namítané nedostatečné konkretizaci místa údajného protiprávního jednání Nejvyšší správní soud obecně přisvědčuje stěžovateli v tom směru, že na výrok rozhodnutí jsou kladeny vysoké formální požadavky. Již v minulosti dovodil, že v zájmu právní jistoty obviněného musí být skutek ve výroku rozhodnutí správního orgánu popsán dostatečně určitě, aby nebyl zaměnitelný s jiným skutkem. V tomto smyslu slouží výrok rozhodnutí ústavní hodnotě právní jistoty a je klíčovou normativní částí rozhodnutí. Zároveň je třeba trvat na tom, aby zahrnoval vedle popisu skutku i všechny další okolnosti, které jsou rozhodné pro subsumpci daného skutku pod konkrétní skutkovou podstatu (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 As 92/2009 - 65). Je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen, což lze zaručit jen konkretizací údajů obsahujících popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. Jednotlivé skutkové údaje jsou rozhodné pro určení totožnosti skutku, vylučují pro další období možnost záměny skutku a možnost opakovaného postihu za týž skutek a současně umožňují posouzení, zda nedošlo k prekluzi možnosti postihu v daném konkrétním případě (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006 - 73, publ. pod č. 1546/2008 Sb. NSS).“* Ohledně místa spáchání přestupku u přestupků překročení nejvyšší dovolené rychlosti Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9 As 291/2014-39, konstatoval, že *„nelze vyžadovat, aby bylo místo spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí o přestupku vymezeno na metr přesně. To u přestupků překročení nejvyšší dovolené rychlosti ani objektivně není možné. U těchto přestupků bude ve výroku správního rozhodnutí místo spáchání vždy vymezeno určitým úsekem komunikace více či méně dlouhým. Zcela přesné*

místo změření vozidla přestupce je zřejmé z fotografie z měřícího zařízení, jež je součástí záznamu o přestupku.“

15. Smyslem požadavku na určitost popisu skutku ve výroku správního rozhodnutí je tedy zabránit dvojímu postihu za týž přestupek, případně záměně přestupku s jiným, a určení, zda v daném úseku bylo opravdu postihované jednání zakázáno.
16. Správní orgán I. stupně v nyní projednávaném případě ve výroku svého rozhodnutí uvedl, že přestupek byl spáchán dne 16. 6. 2021 v X hodin na komunikaci I/35, v km 20,5 směr Praha. Součástí správního spisu je i fotografie z měření, na níž je zachyceno vozidlo žalobce překračující rychlost v 18:21:51 hodin. Z fotografie je přitom zřejmé, že byla pořízena vně tunelu. Podle svědecké výpovědi pprap. Kryštofa, „*kolem hlídky projelo vozidlo ve směru na Prahu a to konkrétně při výjezdu z tunelu, kde je úsek se sníženou rychlostí.*“ To ostatně potvrzuje i výpověď druhého zasahujícího policisty, který uvedl: „*když jsme projížděli Libereckých tunelem, tak nás předjelo vozidlo Audi.*“ Z podaných výpovědí tedy vyplývá, že vozidlo žalobce hlídku předjelo v tunelu, na jeho konci. K měření tak muselo dojít až na výjezdu z něj, což odpovídá shora uvedené fotografii pořízené měřícím zařízením.
17. Jak již bylo shrnuto výše, z popisu místa spáchání přestupku musí být možné určit, zda v daném úseku opravdu bylo postihované jednání zakázáno. K tomu lze dodat, že označení „v km 20,5“ se zjevně odvíjí od označení kilometrovníků, jež jsou na komunikaci rozmístěny po 0,5 km. Výše uvedený popis je tedy třeba chápat tak, že se přestupek stal v úseku mezi km 20,5 a km 21. Taková interpretace ostatně odpovídá informacím vyplývajícím ze spisového materiálu. Vzhledem k výše uvedenému považoval soud za nadbytečné doplňovat dokazování žalobcem navrhovanými důkazy.
18. Soud připomíná, že požadavky na určení místa spáchání přestupku závisí na jeho povaze. Ve vztahu k přestupku týkajícího se překročení nejvyšší povolené rychlosti je tedy v podstatě zcela lhostejné, zda k němu došlo několik metrů před tunelem, v tunelu nebo bezprostředně po vyjetí z něj. Podstatné je, zda byla v tomto úseku omezena nejvyšší povolená rychlost na 70 km/h. Z podkladů obsažených ve spisovém materiálu bez dalšího vyplývá, že v měřeném úseku byla rychlost jízdy omezena na 70 km/h. Je tak zřejmé ze záznamu z měřícího zařízení, úředního záznamu ze dne 16. 6. 2021 i oznámení přestupku ze dne 9. 7. 2021. Omezení rychlosti na místě ostatně potvrzuje i výpovědi pprap. X.
19. Soud v tomto kontextu zdůrazňuje, že rozsah a podrobnost soudního přezkumu napadeného rozhodnutí zcela zásadně ovlivňuje kvalita podané žaloby. Správní soudnictví je založeno na zásadě dispoziční, tudíž soud, až na výjimku vad, k nimž musí přihlédnout z úřední povinnosti, přezkoumává pouze ty otázky, s jejichž vypořádáním ze strany správních orgánů žalobce nesouhlasí a předeště je pozornosti soudu prostřednictvím konkrétně formulovaného žalobního bodu. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54). Ve zde přezkoumávané věci žalobce nepřednesl žádnou konkrétní argumentaci, jíž by zpochybňoval omezení rychlosti v místě, kde byl změřen. Netvrdil například, že by byl měřen v úseku, kde byla nejvyšší dovolená rychlost vyšší. Za této situace soud považuje označení místa spáchání přestupku za dostatečné.
20. Pokud jde o námitku, že ve výroku rozhodnutí absentuje hodnocení, zda bylo měření provedeno v obci nebo mimo obec, lze obecně uvést, že určení, zda byl přestupek spáchán v obci nebo mimo ni, má smysl v případě, kdy je překročena nejvyšší povolená rychlost stanovená § 18 odst. 3 a 4 zákona o silničním provozu. Jestliže se měl žalobce dopustit

překročení nejvyšší povolené rychlosti stanovené dopravní značkou B 20a na 70 km/h, není nezbytně nutné popisovat, že se tak stalo mimo obec. Správní orgány tedy nijak zásadně nepochybily, pokud ve výroku nespecifikovaly, že se přestupek stal mimo obec. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je pak jednoznačně uvedeno, že se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu tím, že řídil vozidlo a překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o méně než 30 km/h. Dílčí nepřesnosti v podkladech rozhodnutí nemohou na uvedeném ničem změnit.

21. Poslední námitce žalobce soud rovněž nepřisvědčil. Není totiž pravdou, že by nebylo spolehlivě prokázáno, jaká úprava v daném místě platila. Ve výroku prvostupňového rozhodnutí je zcela jasně uvedeno, že je v daném úseku místní úpravou, konkrétně dopravní značkou B 20a povolena maximální rychlost 70 km/h. Tento závěr vyplývá z oznámení přestupku ze dne 9. 7. 2021 i obou svědeckých výpovědí. Správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí rovněž pracují s tím, že nejvyšší povolená rychlost byla stanovena místní úpravou. Pokud bylo v úředním záznamu ze dne 16. 6. 2021 uvedeno, že je v místě „*zákonem stanovena maximální rychlost 70 km/h*“, pak je zjevné, že se jedná o chybu, která však nemá vliv na zákonnost rozhodnutí. Jak ostatně poznamenal sám žalobce, zákon maximální rychlost na 70 km/h nestanovuje a z ostatních podkladů je zřejmé, že se jednalo o omezení vyplývající z dopravní značky B 20a.

V. Závěr a náklady řízení

22. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
23. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
24. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 7. listopadu 2022

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
samosoudkyně